

بررسی تأثیر افزودنیهای آلی و معدنی در توزیع فلزات سنگین در فرکشن‌های مختلف خاک

زینب سرمدی، احمد گلچین و حسین بشارتی

به ترتیب دانشجوی کارشناسی ارشد و دانشیار و استادبار گروه خاکشناسی دانشگاه زنجان.

مقدمه

خاک یکی از اجزای مهم محیط زیست در مناطق روستایی و شهری است و مدیریت اراضی کلید اصلی برای دستیابی به کیفیت خاک در این مناطق به حساب می‌آید. فعالیت‌های صنعتی و شهری اغلب باعث تخریب خاک شده و اقدامات مدیریتی و حفاظتی که باعث کنترل فعالیت‌های صنعتی و شهری می‌شود، از تقاضا برای حفظ کیفیت خاک ناشی می‌شود [۱]. فلزات سنگین در خاک را می‌توان به پنج جزء از نظر شیمیایی تقسیم نمود. جزء محلول در آب، پیوند یافته با کربنات‌ها، پیوند یافته با اکسیدهای آهن و منگنز و جزء کمپلکس شده با مواد آلی. بنابراین به طور طبیعی بخش کوچکی از فلزات سنگین برای گیاهان قابل جذب هستند و در واقع اشکال قابل جذب برای گیاه اشکال محلول و تبادلی می‌باشند و سایر اجزاء غیر متحرک و غیر فعال می‌باشند [۲]. البته سایر اجزاء هم می‌توانند به فرم قابل جذب و فعال در بیابند که این امر به خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک بستگی دارد.

عناصر در خاک به اشکال فیزیکی شیمیایی مختلف وجود دارند و تکنیک‌های عصاره‌گیری متوالی برای تعیین این اشکال فیزیکی شیمیایی انجام می‌شود و اشکال هر عنصر بیشترین تأثیر را در قابلیت جذب آن عنصر دارد [۳]. آلودگی با فلزات سنگین بیشتر منحصر به افق‌های سطحی خاک است و آلودگی در این افق‌ها برای مس ۷ تا ۱۱۵ برابر، برای سرب ۳۰ برابر، و برای روی ۶ برابر افق‌های زیرین است. میزان تحرک فلز به مقدار فلز و مقدار رس موجود در خاک بستگی دارد [۴]. افزودن ترکیبات مختلف آلی و معدنی به خاک بر نحوه توزیع اجزاء فلزات سنگین تأثیر می‌گذارد. با توجه به این نکته می‌توان با افزودن ترکیبات مختلف به خاک فرم محلول فلزات و جذب آنها را توسط گیاهان افزایش داد و از این ترکیبات در اصلاح خاک‌های آلوده استفاده نمود. هدف این تحقیق اضافه کردن ترکیبات آلی و معدنی مختلف به خاک و بررسی تأثیر آنها بر نحوه توزیع اجزاء فلزات سنگین در خاک است تا مکانیزم این افزودنی‌ها بر افزایش قابلیت جذب عناصر سنگین مشخص گردد.

مواد و روشها

یک خاک آلوده به فلزات سنگین از اطراف کارخانجات سرب و روی زنجان، مورد نمونه برداری قرار گرفت و نمونه‌های برداشته شده برای کاشت جو به گلخانه منتقل و پس از گذراندن از الک دو میلیمتری در گلدان‌های دو کیلویی ریخته شد. افزودنی‌های مختلف شامل ماده آلی به میزان ۳ درصد و EDTA به میزان ۰/۱۵ درصد قبل از کاشت به خاک گلدان‌ها اضافه شدند. اسیدسولفوریک، اسیدسیتریک و شوری نیز همراه با مصرف آب آبیاری مصرف گردیدند. pH آب آبیاری با مصرف هر یک از اسیدها به ۵ رسانیده شد و در تیمار شوری با انحلال سدیم کلراید شوری آب آبیاری به ۴ ds/m رسانیده شد. گیاه جو در گلدان‌ها کاشته شد و پس از رشد کافی قسمت هوایی آنها برداشت و خاک گلدانها مورد فرکشنیشن قرار گرفت. روش فرکشنیشن بکار گرفته شده روش تیسر (۱۹۹۱) بود که نمونه‌های خاک را به شش فرکشن مختلف شامل محلول، تبادلی، پیوند یافته با کربنات‌ها، پیوند یافته با اکسیدهای آهن و منگنز، پیوند یافته با مواد آلی و باقی مانده تقسیم می‌کند [۵]. سپس در تمام فرکشن‌ها مقدار روی، سرب و کادمیم با دستگاه اتمیک اندازه‌گیری گردید. آزمایش بصورت طرح کاملاً تصادفی انجام و داده‌ها با نرم افزار MSTATC آنالیز و مقایسه میانگین‌ها با آزمون دانکن در سطح ۱٪ انجام شد.

نتایج و بحث

نتایج بدست آمده در جدول ۱ نشان داده شده است. همان طوری که ملاحظه می‌شود در تیمار شاهد که هیچ گونه ماده‌ای به خاک اضافه نشده است مقدار سرب در جزء کربنات‌ها و اکسیدهای آهن و منگنز نسبت به سایر اجزاء

بیشتر بوده و این امر نشان می دهد که در این خاک آهکی آلوده به عنصر سرب، قسمت عمده این عنصر به صورت پیوند با کربناتها و اکسیدهای آهن و منگنز است و مقدار سرب کمپلکس شده با ماده آلی در مقام سوم قرار می گیرد. در اثر کاربرد افزودنی هایی مانند EDTA، اسید سیتریک، اسید سولفوریک و ماده آلی جزء پیوند شده با کربناتها کاهش یافته و این کاهش در اثر کاربرد ماده آلی و اسید سولفوریک به ترتیب بیشتر از سایر تیمارها بود. شوری بر خلاف سایر تیمارهای دیگر میزان سرب پیوند شده به کربناتها را افزایش داد. در همه تیمارها میزان سرب محلول در مقایسه با شاهد کاهش یافت ولی این کاهش به ترتیب در تیمار ماده آلی و EDTA کمتر از سایر تیمارها بود. در خصوص کادمیوم نتایج نشان می دهد افزودن EDTA به خاک جزء محلول را به شدت افزایش می دهد به طوری که غلظت کادمیوم محلول، در خاک تیمار شده با EDTA بیش از ۳ برابر تیمار شاهد بود [جدول ۱]. این تیمار در مقایسه با سایر تیمارها میزان کادمیوم پیوند شده با کربناتها را نیز به شدت کاهش داد و به نظر می رسد این تیمار در تبدیل کادمیوم پیوند شده با کربناتها به فرم محلول و قسمتی از آن به فرم باقی مانده نقش مهمی داشته باشد. تبدیل سایر فرم های کادمیوم به فرم محلول باعث افزایش قابلیت جذب این عنصر توسط گیاهان خواهد شد. لذا افزودن این ماده به خاک باعث تشدید جذب فلزات سنگین مخصوصاً کادمیوم بوسیله گیاهان خواهد شد.

جدول ۱- توزیع فرکشن های مختلف تحت تأثیر تیمار های مختلف و غلظت فلزات در هر فرکشن (ppm)

عنصر	تیمار فرکشن	شاهد	EDTA	شوری	اسید سیتریک	اسید سولفوریک	ماده آلی
S	محلول	۴۶/۹۵z	۲۳/۰۷z	۰/۰۹z	۰/۰۸z	۰/۰۸z	۴۴/۶۳z
	تبادلی	۵۰/۲۷z	۴۵z	۴۷/۳۳z	۴۹z	۴۹/۴z	۵۶/۸z
	اکسید های آهن و منگنز	۴۲۵/۳g	۴۹۸/۷def	۴۵۰fg	۵۰۰/۷def	۵۳۶cde	۴۸۴/۷efg
	کربناتها	۶۳۰/۷ab	۶۰۷abc	۶۵۳a	۶۰۲/۳abc	۵۶۹/۳bcd	۵۳۹/۷cde
	ماده آلی	۱۷۳/۸hi	۱۷۴/۷hi	۱۷۷/۹hi	۱۶۶/۹i	۲۴۱/۸h	۱۶۸i
	باقی مانده	۲۲/۹۶z	۱۵/۴۱z	۱۸/۳۹z	۲۰/۴۶z	۳۰/۱۷z	۳۷/۸۴z
Cd	محلول	۴e	۱۴/۸e	۵/۷۳e	۵/۶e	۶/۴e	۶/۱۳e
	تبادلی	۱۱/۲۷de	۸/۰۶۷de	۱۱/۵۳de	۴۸/۸۷a	۱۲/۴۷de	۹/۶۷e
	اکسید های آهن و منگنز	۴۰/۶۷abc	۴۳/۳۳ab	۴۱/۳۳ab	۴۵/۳۳a	۴۴/۶۷a	۳۸/۶۷abcd
	کربناتها	۴۸/۶۷a	۳۸/۶۷a	۴۴/۶۷a	۴۶/۳۳a	۴۳a	۴۴/۳۳a
	ماده آلی	۱۴/۷bcde	۱۵/۳۱bcde	۱۴/۹۶bcde	۱۴/۷۶bcde	۱۴/۵۶bcde	۱۴/۰۲bcde
	باقی مانده	۱۰/۷de	۲۴/۸۳de	۱۲/۱۱de	۸/۰۴e	۱۳/۲۴cde	۱۱/۵۲de

نمونه های گیاهی کاشته شده در این خاکها مورد تجزیه قرار گرفت، نتایج نشان داد که در جذب کادمیوم و سرب تیمار EDTA از بقیه تیمارها مؤثرتر بوده و جذب را افزایش داد. در جدول ۱ می بینیم که فرکشن های محلول و تبادلی سرب و کادمیوم توسط EDTA نسبت به شاهد کاهش یافته است. بنابراین می توان نتیجه گیری کرد که این ترکیب، فلزات غیرقابل جذب در فرکشن های غیر فعال را بصورت محلول و قابل جذب برای گیاه در آورده است. این فلزات توسط گیاه جذب شده و محلول خاک را رقیق کرده است و دوباره فلزات از فرکشن تبادلی و یا فرکشن های دیگر به محلول خاک وارد شده و توسط گیاه جذب شده است. باتوجه به نتایج بنظر می رسد که EDTA فلزات را از فرکشن کربناتها که برای گیاه غیرقابل جذب است به محلول خاک انتقال داده است و بدین ترتیب جذب سرب و کادمیوم توسط جو افزایش یافته است. پس می توان با کاربرد EDTA قابلیت جذب فلزات را افزایش داد و به گیاه پالایی فلزات سنگین از خاک کمک کرد.

منابع

- [۱] گلچین، ا. اسماعیلی، م. و تکاسی، م. ۱۳۸۴. منابع آلاینده خاک ها و محصولات زراعی و باغی استان زنجان به فلزات سنگین. سازمان مدیریت و برنامه ریزی استان زنجان. ۱۱۹ صفحه.
- [2] Kabata-Pendias, A. and Pendias, H. 1992. Trace elements in soils and Plants. Inted. CRC Press, Boca Raton, FL.
- [3] Kuo, S., Heilman, P.E. and Baker, A.S. 1983. Distribution and forms of Cu, Zn, Cd, Fe and Mn in soils near a copper smelter. Soil Sci. 135: 101-109.
- [4] Kabala, C. and Singh, B.R. 2001. Fractionation and mobility of copper, lead and zinc in soil profiles in the vicinity of a copper smelter. J. Environ. Qual. 30: 485-492.
- [5] Murphy, A.P., Coudert, M. and Barker, J. 2000. Plants as biomarkers for monitoring heavy metal contaminant on landfill sites using sequential extraction and inductively coupled plasma atomic emission spectrophotometry (ICP-AES). J. Environ. Monitoring. 2: 621-627.